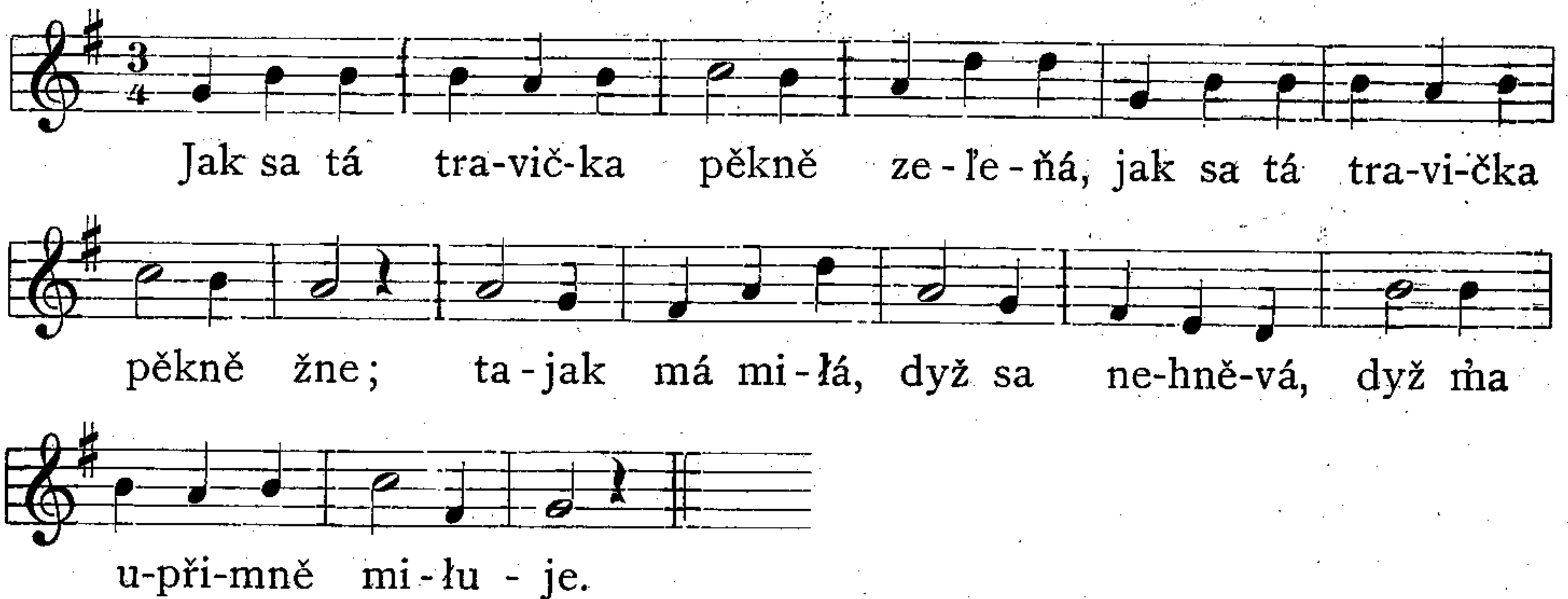

461.

Z Tvrdonic.

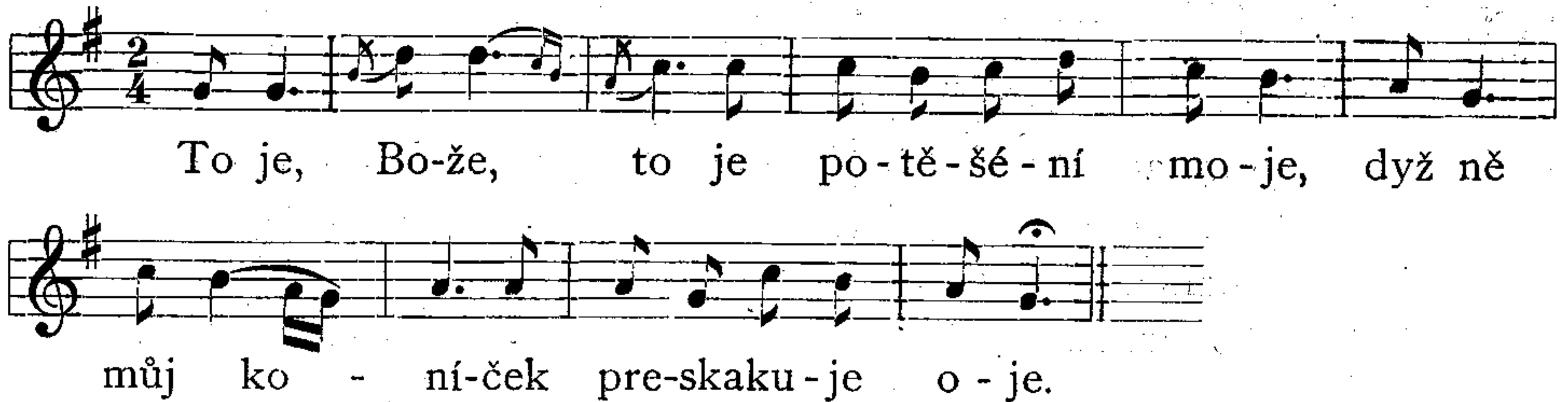

Jak sa tá tra-vič-ka pěkně ze-le-ňá, jak sa tá tra-vička
pěkně žne; ta-jak má mi-lá, dyž sa ne-hně-vá, dyž ma
u-při-mně mi-lu - je.

462.

Z Boršic.

Suš. 645, Bart. II. 445.

Živě.

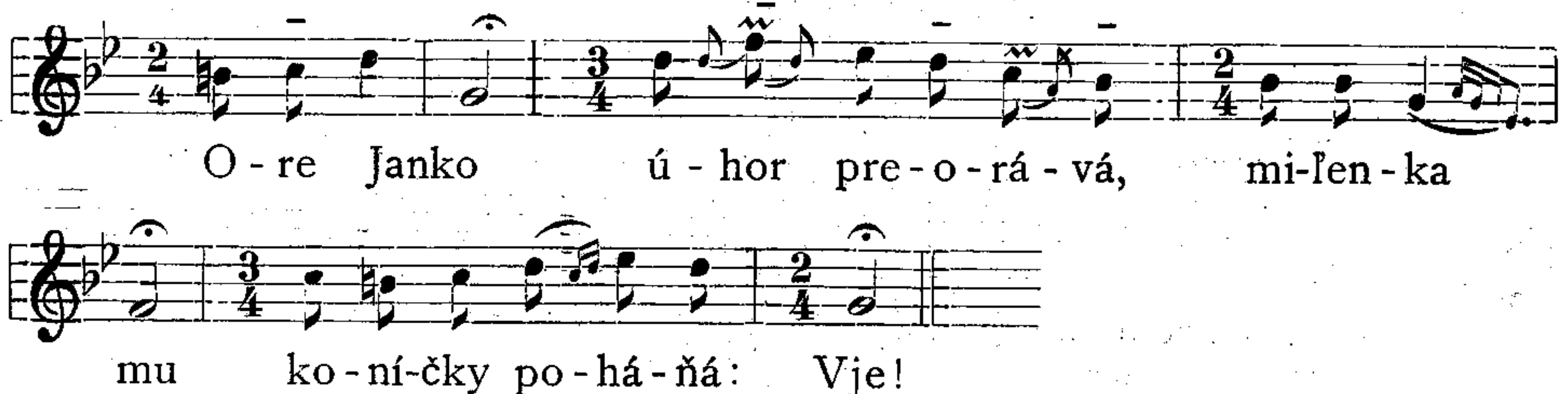
To je, Bo-že, to je po-tě-še-ní mo-je, dyž ně
můj ko - ní-ček pre-skaku-je o - je.

To je, Bože, to je
potěšení moje,
dyž ně můj koníček
preskakuje oje.

Preskakuje oje
na obě dvě strany,
už ně nevypráví
moje potěšení.

463.

Z Velké.

Velmi zdlouhavě a široce.

O - re Janko ú - hor pre - o - rá - vá, mi - len - ka
mu ko - ní - čky po - há - ňá: Vje!

Ore Janko,
úhor preorává,
milénka mu
koníčky poháňá: Vje!

Vje, vje, vje, vje,
vje vrané koníčky,
narežem vám
drobušičkéj sečky: Vje.